

ABSOLVENTI 2024

ZUŠ Strání

Adéla Adámková - kytara, Benedikt Benešik - klávesy
Lucie Benešiková - housle, Natálie Bruštková - klavír
Šárka Kročilová - housle, Anna Miklášová - příčná flétna
Otte Miriam - klarinet, Barbora Popelková - klarinet
Eliška Tannerová - výtvarný obor, Natálie Zámečnicková - klávesy

Základní umělecká škola Strání

ABSOLVENTI 2024

Adéla Adámková - kytara

vyučující Róbert Bánovec

Benedikt Benešik - klávesy

vyučující Katarína Bánovcová

Lucie Benešíková - housle

vyučující Veronika Breznická, Anna Přikrylová

Natálie Bruštíková - klavír

vyučující Katarína Bánovcová, Hana Grimová

Šárka Kročilová – housle

vyučující Anna Přikrylová

Anna Miklášová - příčná flétna

vyučující Róbert Bánovec

Otte Miriam - klarinet

vyučující Róbert Bánovec

Barbora Popelková - klarinet

vyučující Róbert Bánovec

Eliška Tannerová - výtvarný obor

vyučující Nikola Jankových

Natálie Zámečníková - klávesy

vyučující Samuel Bánovec

Kdo je absolvent základní umělecké školy?

Absolventem ZUŠ se stává žák, který se dlouhodobě a cílevědomě věnoval svému uměleckému oboru. Pěti nebo šestileté děti začínají přípravným studiem. Od sedmi let se stávají žáky I. stupně, které trvá sedm let. Absolventi I. stupně mohou navázat studiem II. stupně, které trvá další 4 roky.

Učitelé vedou žáka trpělivě, ale důsledně, k získávání správných návyků a technik. Od počátku vytvářejí u žáka návyk pravidelné práce, které je nezbytná ke zvládnutí uměleckých technik. Důslednost a soustavnost v přípravě není možná bez spolupráce s rodiči, bez jejich fandovství a pomoci by studium nebylo možné.

Snažíme se budovat společně smysl žáka pro zodpovědnost, citlivě rozvíjet jeho snahu po hlubším pochopení funkce umění, probouzet vnímavost ke kráse, podněcovat je k aktivitě a přirozené potřebě tvořit a vyjadřovat se.

Vedeme své žáky k utváření vlastního názoru, ale také k respektování názorů jiných. Učíme je slyšet, vidět, vnímat, cítit a přemýšlet, ale i přetvářet pozorovaný svět podle vlastních představ a fantazie.

Seznamujeme žáky s kulturními tradicemi obce a regionu, snažíme se je vtáhnout do života obce, aby si dokázali obohatit svůj život i do budoucnosti.

Při kolektivní práci učíme děti poznávat sílu spolupráce, schopnost podřídit svou práci společnému cíli.

Zároveň vedeme žáky k sebevědomému a odvážnému zvládnutí trémy, umění jedinečného a svobodného projevu a odvaze ukázat svoji jedinečnost a originalitu.

Snahou našich pedagogů je předat žákům radost a potěšení z provozování hudby a aktivit výtvarné činnosti. Snažíme se smysluplně vyplňovat čas dětství a dospívání a jsme rádi, když se hudba nebo výtvarné umění stane jejich koníčkem i v dospělosti.

Přejeme si, aby ZUŠ Strání byla místem, které bude děti i jejich rodiče inspirovat příjemným, přátelským a kulturním prostředím. Místem, kam se budou i v budoucnu rádi vracet.

Adéla Adámková (*2009)

hra na kytaru

„Na kytaru jsem začala hrát už od druhé třídy základní školy u pana učitele Roberta Bánovce. Hru na kytaru jsem si zvolila proto, že už jako malá jsem měla ráda panenku Barbie a v jedné pohádce jsem ji zrovna viděla, jak hraje na kytaru. Ze začátku to bylo pro mě velmi těžké, ale postupně jsem si zvykala. Také jsem ze začátku ani netrénovala a to byl taky důvod, proč jsem často chybovala. Dnes už ale vím, co je správné a co ne. Nicméně během

mého učení se začala šířit nemoc, kterou jak všichni znají pod názvem covid. Museli jsme se učit doma online. Často se stávalo, že nešel internet nebo wifi, moc mě to nebavilo. Trvalo to do roku 2021 a poté konečně mohla výuka probíhat zase normálně. Často jsem měla koncerty, před kterými jsem byla hrozně nervózní, ale vždycky jsem to zvládla. Každým rokem bylo moje hraní čím dál těžší a těžší. I tak mě to moc baví. Mé hodiny byly vždy zábavné a taky jsme se s panem učitelem nasmáli. V šesté třídě základní školy jsem začala chodit do kytarového souboru k paní učitelce Magdaléně Vaculové a v sedmé k panu učiteli Robertu Bánovcovi. Na koncertech jsem také od páté třídy ZŠ zpívala různé písničky, hlavně ty české. Vždy jsem se na hodiny připravovala pilně a svědomitě. Dneska už sice chodím do 7. ročníku ZUŠ a brzy budu končit, ale pořád si myslím, že mě hra na kytaru nikdy neomrzí.“

Benedikt Benešík (*2009)

hra na klávesy

Benedikt Benešík se začal v roce 2017 učit v ZUŠ Strání hře na klávesy u pana učitele Róberta Bánovce. Od roku 2019 se jej ujala paní učitelka Katarína Bánovcová. Letos je absolventem prvního stupně.

„Ve 2. třídě jsem začal hrát na klavír. Chtěl jsem hrát na klavír, protože se mně líbil.

V rodině mnoho mých příbuzných hrálo na hudební nástroje. Začal jsem hrát s panem učitelem Bánovcem, který byl na mě milý a dával mi hezké písničky. Potom jsem hrál na klávesy a na klavír s paní učitelkou Katarínou Bánovcovou. Oba nástroje jsou podobné, ale klavír je mnohem citlivější, lépe reaguje na dotek a má krásný zvuk.

Hrát na klávesy a klavír je pro mě radost. Jsem rád, že jsem se na tyto hudební nástroje mohl naučit. A byl bych rád, kdyby i v budoucnosti sem někdy tohoto talentu využil.

Chtěl bych poděkovat. Pánu Bánovcovi a paní Bánovcové, že mě toho tolik naučili. A za jejich přístup ke mně, že se ke mně chovali tak mile. A že mě naučili už možná přes 100 písniček.“

Benedikt Benešík

Lucie Benešíková (*2010)

hra na housle

„Když jsme přemýšleli, jaký nástroj si vybrat, vzala jsem housličky do ruky a maminka usoudila, že mi sluší. Začínaly jsme společně se Štěpánkou Janovskou u paní učitelky Aničky Přikrylové. Ve 4. ročníku jsem už mohla hrát v souboru. Zpočátku mi to přišlo náročné, všechny ty noty, písničky, pořád jsme trénovali, a stejně mi přišlo, že ty zkušenější hráče nemůžu dohnat. Postupně jsem se naučila hodně písniček a teď patřím k nestarším hráčkám souboru. Moje zamilovaná je písnička „Už sa ten měsíček“. Paní učitelce Aničke chci moc poděkovat za trpělivost a všechny ty písničky a skladbičky, které mě naučila.“

Lucie Benešíková

Paní učitelka Anna Přikrylová o Lucce říká: „Lucka je velmi milá, společenská, usměvavá, a hlavně přátelská a spolehlivá. Hudba je pro Lucku formou komunikace, baví ji společné hraní s kamarády v souboru, nadšeně se účastní každoročních fašankových obchůzek a dalších akcí. Věřím, že ji hudba bude dělat radost i v dalších letech a že si najde spoustu příležitostí k muzicírování.“

V sedmém ročníku se výuky ujala p. uč. Veronika Breznická. Nastudovali spolu Humoresku od Antonína Dvořáka. Původně klavírní skladba byla mnoha autory upravována do různých podob a stále patří k nejhranějším skladbám, lidé ji znají po celém světě. S Humoreskou se pojí jedna legenda, a sice, že ten tečkovaný rytmus zní, jako když vláček jede po kolejích. Nutno podotknout, že tenkrát jezdily vláčky pomaleji.

Natálie Bruščíková (*2010)

hra na klavír

„Vždycky jsem věděla, že se chci naučit hrát na hudební nástroj, tak jsem začala hrát na klavír. Častokrát jsem chodila se svými bratry do zkoušky cimbálové muziky a zpívala jsem si s nimi straňanské písničky. V hudební učebně, kde jsme trénovali, bylo hodně nástrojů, součástí byl i klavír. Při každé zkoušce jsem k němu sedala a zkoušela jsem na něho hrát různé

melodie. Klavír mě zaujal natolik, že jsem začala chodit do ZUŠ Strání. Mamka s tatškou mě velmi podporovali a nadále podporují.

Ze začátku jsem si zvykala na hraní s oběma ruky a správnými prstoklady. Náročná byla pro mě také dynamika, když jsem musela hrát jednou rukou hlasitěji než druhou. S tímto mi pomohla moje paní učitelka Hana Grimová, která mě naučila veškeré základy a správnou techniku při hře na klavír. Ve 4. třídě se mě paní učitelka zeptala, jestli bych nechtěla jít na soutěž, měla jsem z toho radost. Tím pádem jsem začala víc trénovat, sama i s paní učitelkou a začala za ní jezdit do Uherského Brodu na další společnou hodinu. Z Uherského Brodu jsem postoupila do Uherského Hradiště, bohužel kvůli Covidu-19 se soutěž v Uherském Hradišti nekonala. V 8. třídě v 2. pololetí jsem přestoupila k paní učitelce Kataríně Bánovcové, která mi pomohla se skladbami a připravila na absolventský koncert. Na absolventském koncertě se představím se skladbami Sonatina od Arama Chačaturjana a Leaving on a jet plane. Moc bych chtěla poděkovat paní učitelce Haně Grimové, která se mi věnovala přes 7 let. Vážím si veškerého času, který mi věnovala a všeho, co mě naučila. Dále bych chtěla poděkovat paní učitelce Kataríně Bánovcové za přípravu na absolventský koncert.

Jsem ráda, že jsem se naučila hrát na klavír. I když se v současné době více věnuji houslím, přesto si ráda sednu za klavír a zahraji si písničky, které mám ráda.“

Natálie Bruščíková

Šárka Kročilová (*2010)

hra na housle

Šárka Kročilová je absolventkou 7. ročníku 1. stupně, ve třídě paní učitelky Anny Přikrylové, v oboru hra na housle. ZUŠ Strání navštěvuje už od svých pěti let, kdy začala v roce 2015 chodit do přípravného ročníku.

Během studia hrála sólově na besídkách, koncertech a také se účastnila školního projektu „Koncert talentů.“ Hraní vážné hudby ji moc nenaplňuje. Vydala se folklorní cestou a ve školní cimbálovce je spokojená. Je také členkou folklorního

souboru na Březové, spolu s její mamkou a sestrou, výbornou zpěvačkou a klavíristkou.

V příštím školním roce by se chtěla naučit hrát na basu. Šárka je všestranná. Baví ji nejen hudba, ale také ruční práce, pečení a především sport. Aktivně hraje šest let fotbal, má ráda bruslení i ostatní sporty.

Na absolventském koncertě zahraje s klavírním doprovodem pana Samuela Bánovce Sonátu A dur Niccolla Paganiniho a Roundtable Rival od Lindsey Stirling.

Šárko, přejeme ti do života hodně zábavy s muzikou, ať ti přináší radost a potěšení.

Anna Miklášová (*2010)

hra na příčnou flétnu

Anna Miklášová je absolventkou 7. ročníku ve hře na příčnou flétnu ve třídě p. učitele Róberta Bánovce. Vyrostla v hudební rodině. Její maminka je výborná varhanice a klavíristka, sestra vedle klavíru hraje na violoncello. Anička si vybrala zobcovou flétnu a později také příčnou flétnu. Děvčata pomáhají mamince v práci varhaníka a sbormistra chrámového sboru.

„Hudba je pro mě důležitou součástí života. Od mala jsem ráda zpívala, a proto jsem v 1. třídě začala hrát na zobcovou flétnu, kterou mě učil pan učitel Zdeněk Vandurka. Postupem času, kdy jsem hru na zobcovou flétnu zvládala, se mi zalíbil zvuk flétny příčné. Ta však vyžaduje jinou techniku hraní. Aby se z flétny vynořily krásné tóny, je potřeba do ní foukat úplně jiným způsobem. Proto jsem přešla k panu učiteli Róbertovi Bánovcovi, který je na příčnou flétnu odborníkem. Díky tomu, že je flétna lehoučká, si na ni mohu zahrát kdekoliv. Mám radost, že na flétnu umím hrát a díky zkušenostem, které jsem za ta léta posbírala, mohu hrát v chrámovém orchestru a doprovázet různá hudební uskupení. Děkuji oběma skvělým učitelům a věřím, že mě hudba bude provázet celým životem a v následujících letech se toho naučím ještě více.“

Anna Miklášová

Miriam Otte (*2010)

hra na klarinet

Miriam Otte chodí do ZUŠ Strání od roku 2016, kdy začala jako šestiletá hledat tóny na zobcové flétně. Jejím prvním učitelem byl Antonín Daníček. V roce 2019 přešla na klarinet k panu učiteli Róbertu Bánovcovi. Miriam fandí celá rodina muzikantů. Nejstarší sestra Ráchel hraje na klávesy a akordeon, bratr Erik absolvoval hru na klarinet, mladší bratr hraje na zobcovou flétnu. Maminka usiluje o zachování folklórních tradic nejen svých dětí, ale také jako vedoucí dětského soubor Javorinka. Bez rodinného muzicírování a zpívání se neobejde žádná jejich rodinná slavnost. Všichni společně dělají největší radost babičce a dědovi, kteří pečují o zachování našeho kulturního dědictví jako nadšení zpěváci a tanečníci.

„Do ZUŠ Strání chodím od první třídy až doteď. Naučila jsem se hrát na zobcovou flétnu a na klarinet. Od 1. do 3. třídy jsem hrála na flétnu u pana učitele Daníčka. Ve čtvrté třídě jsem se začala učit na klarinet u pana učitele Bánovce, u kterého jsem se naučila hrát i na harmoniku. Od 6. třídy chodím do dechového souboru Javorinka Junior, který vede pan učitel Vandurka“

Miriam Otte

Barbora Popelková (*2009)

hra na klarinet

Barbora Popelková je absolventkou 7. ročníku I. stupně ve hře na klarinet. Žákyní ZUŠ Strání je od roku 2015. Čtyři roky hrála na zobcovou flétnu a pět let pokračuje na klarinet. Je velmi muzikální, vnímavá a snaživá dívka. Na klarinet dokáže vyloudit krásný sametový tón. Díky své přátelské a vstřícné povaze je velkým přínosem také v souborové hře. Přejeme jí hodně radosti z muziky.

„Na hudební nástroj jsem začala hrát už ve školce. Hrála jsem na flétnu a nesmírně mě to bavilo. Mým učitelem byl tehdy pan učitel Daníček. V jeho učení jsem byla 4 roky a chtěla jsem trochu změnu. Původně jsem chtěla hrát na saxofon a podobat se tak mé oblíbené postavě, a to Líze Simpsonové. Nakonec

jsem si ale vybrala klarinet a dodnes jsem ráda, že jsem si tento nástroj vybrala. Byla jsem přidělena panu učiteli Bánovcovi a doteď jsem za to nesmírně vděčná. Nejen že jsme si sedli jakožto lidé, ale troufám si tvrdit, že je to ten nejlepší učitel pod sluncem. Pan učitel byl a je jedním z mála lidí, kteří mě umí motivovat, poškádlit i rozesmát zároveň. Když mi nějaké skladby nešly, byl vždy ohromně trpělivý. Díky němu se vždy těším do hodiny, protože vím, že ať se pokazí cokoliv, tak se nad tím akorát zasmějeme a jdeme dál. I když jsem mnohdy v hodinách otrávená či protivná, dokáže mě vždycky něco naučit. Jeho přístup a humor jsou důvodem, proč jsem si hru na klarinet tolik oblíbila. Bylo a je mi potěšením být jeho žákyní.“

Barbora Popelková

Natálie Zámečnicková (*2010)

hra na klávesy

„Studium hry na kláves se u mě začalo datovat v roce 2017 v ZŠ a ZUŠ Strání. Ujal se mě pán učitel Samuel Bánovec, který prokázal tolik „osobní odvahy“, že mě postupně provedl prvními krůčky a postupně se mnou začal moje hraní rozvíjet až k současnosti. I když věnovat se hudbě nebylo moje rozhodnutí, ale spíš mých rodičů, přesto jsem to zkusila a zjistila, že mi je hudba blízká. Ze začátku to šlo lehce ale postupně to bylo těžší a těžší a já jsem se musela do hraní nutit. Jsem ale ráda že jsem to nevzdala, protože nyní je hraní pro mě radost. Do hodin chodím ráda i když často vyčerpaná. Někdy moc nestíhám cvičit, ale pán učitel je trpělivý, ochotný a vstřícný a je mi i pomocníkem ale i vzorem. I proto, že mě nyní hudba a hra na klavír naplňuje, ráda bych chtěla poděkovat nejenom panu učiteli za jeho trpělivost a vstřícnost při mém vzdělávání, ale díky patří i mým rodičům, že mě ukázali cestu k hudbě jako takové.“

Natálie Zámečnicková

Natálka Zámečnicková je absolventkou 7. ročníku I. stupně základního studia ve hře na klávesy. Velmi ráda hraje na klavír, který je citlivější na emotivní hudební vyjádření. Zapojuje se také do souborové hry a muziciuje i se svojí sestrou, houslistkou. Věříme, že Natálka bude i nadále rozvíjet svou vnímavost ke kráse, hudební představivost a tato etapa života pro ni bude odrazovým můstkem pro nové muzikantské výzvy.

Eliška Tannerová (*2009)

výtvarný obor

„Do kroužku výtvarné výchovy jsem začala chodit už ve školce, kde jsem se naučila používat vodové barvy, pastelky a fixy a dozvěděla jsem se ty nejzákladnější věci o malování (např. jak si z několika barev namíchat jinou barvu, apod.). Přihlásila mě tam tehdy moje mamka, protože jsem si kreslila docela ráda, a chtěla jsem se kreslení a malování naučit víc. Právě tady mě začala výtvarka bavit a chtěla jsem tam zůstat, jenomže jsem nastoupila do první třídy na sportovní školu do

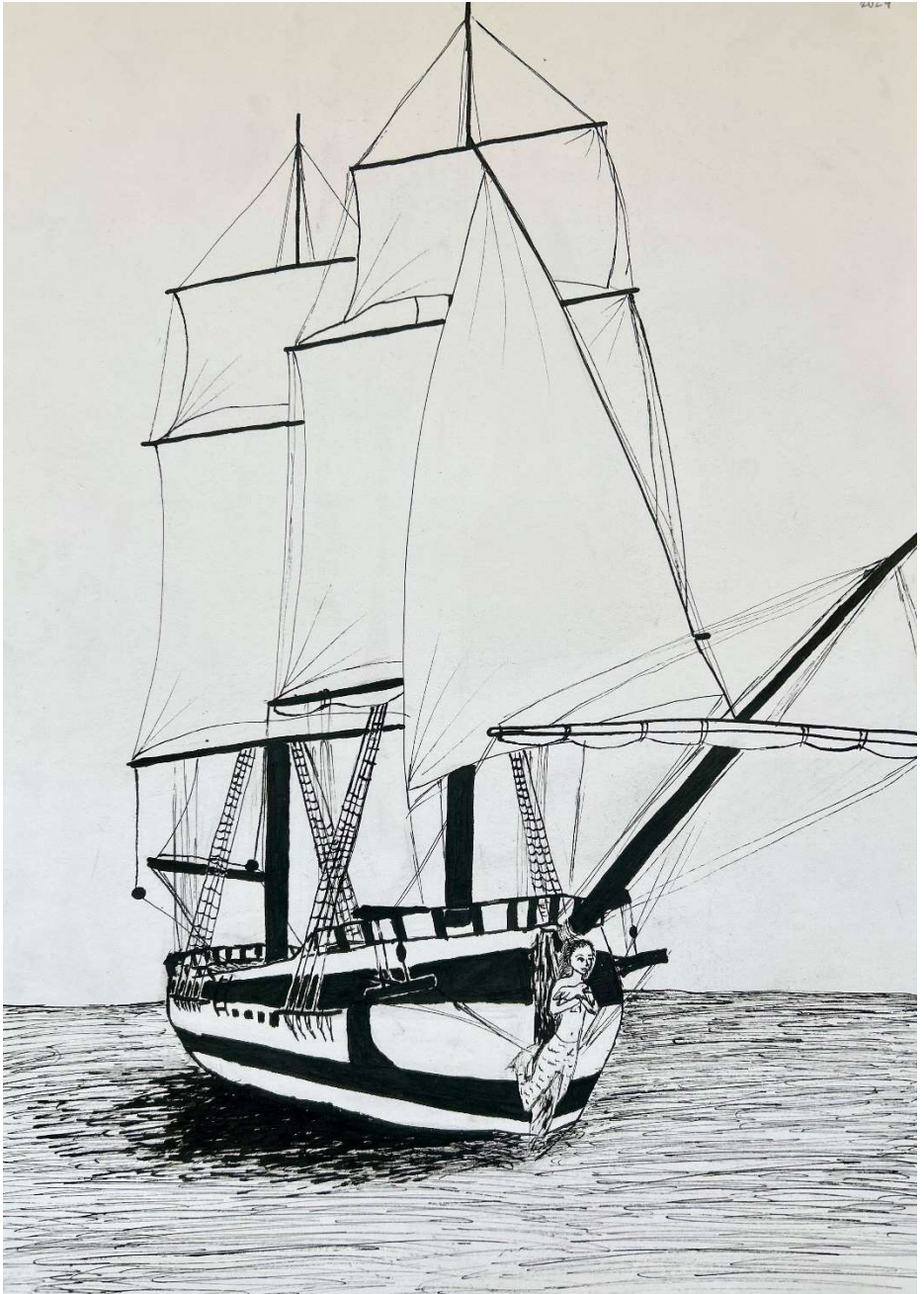

Uherského Hradiště a na kroužek už mi nezbyl čas. Další rok jsme se přestěhovali do Moravského Lieskového a já jsem přestoupila do školy ZŠ a ZUŠ Strání. Díky tomu, že při ZUŠ byl i výtvarný obor, byla moje volba jasná. Kromě výtvarky jsem se mohla přihlásit i do kroužku keramiky. Už když jsem vešla do dveří od učebny výtvarné výchovy (kde jsem měla na ZUŠ přijímací řízení), přiběhla za mnou nějaká holčička, kterou jsem neznala. Přemluvila mě, abych s ní zkusila i keramiky a já jsem souhlasila, protože jsem tehdy na této škole ještě nikoho neznala. Představila se mi jako Anička Marie Hero a po necelém půlroce se z nás staly nejlepší kamarádky. Jsem jí doteď za všechno, co pro mě udělala, velice vděčná. Kroužek keramiky mi velmi přijemnila. Z keramiky jsem odešla už po 2 letech, (protože už jsem měla moc kroužků a moje nejlepší kamarádka se odstěhovala, takže bez ní už by to nebylo ono). Ale výtvarka mě moc bavila, takže jsem s ní naštěstí neskončila. V ZUŠ Strání jsem se toho hodně naučila a doufám, že v budoucnu bude malování nebo kreslení pořád mým velkým koníčkem stejně, jako doposud.“ *Eliška Tannerová*

„ Eliška je velmi nadaná a talentovaná, a to nejen ve výtvarném oboru. Od počátku k tvorbě přistupuje s neskrývaným nadšením a velkým nasazením. Ve své práci je samostatná, iniciativní a velmi kreativní a originální. Každý úkol je pro ni výzvou, jak dané téma uchopit a dodat mu nový rozměr. Nejraději maluje temperovou a olejovou barvou, ale výborná je také v kresbě, keramice a prostorové tvorbě. Už od dětství tráví Eliška volný čas a prázdniny na moři, kde se plachtí na jejich milované lodi La Grace. Proto je její nejoblíbenější tematikou moře a vše, co s ním souvisí. Při tvorbě potřebuje mít svůj klid a čas, nechává se vést svou vlastní intuicí, kreslí a maluje s přirozenou lehkostí a s citem pro danou věc. Při svém talentu zůstává skromná a pracovitá, snahou o sebereflexi se neustále posouvá dál. Je velkou inspirací i pro ostatní spolužáky.“

Nikola Jankových

"Moře, jakmile člověka jednou okouzlí, navždy ho udrží ve své síti úžasu." - Jacques Yves Cousteau

ZPRÁVIČKY ZE ZUŠKY 2023-2024 LETEM SVĚTEM

Stručně v číslech:

120 žáků (103 hudebníků a 17 výtvarníků) + dalších 7 žáčků přípravekářů

Co se děti učí?

Hrát na akordeon - 10 žáků, na bicí – 2, na klávesy 13, na housle 23, na klarinet 4 žáci, na klavír 16, na kontrabas 1, na kytaru 10, na elektrickou kytaru 2 na příčnou flétnu 2, na tenor – 2, na trubku – 7, na trombon 1, na chrámové varhany 1, na violoncello 6, na vilu 1, na zobcovou flétnu 3. Dále se děti učí hudební teorii v Hudebním praktiku a v Hudební nauce a společnému muzicírování v souborech školy: CM Straňáci, DG Javorinka junior, Klavesový soubor, Cellisté, Cvrčci, Zpěvulky a Sbořeček. Malovat, kreslit a tvořit výtvarné techniky se učí 17 žáků a také asi 20 dalších navštěvuje kroužek keramiky.

Co nás potěšilo?

Koncem září to byl koncert ZUŠKA SOBĚ určený našim malým začátečníkům, kde se seznámili se zvukem všech hudebních nástrojů na naší škole. KONCERT PRO STRÁNÍ – krásná akce manželů Evy a Thomase Dänemark A s vynikajícím pěvcem Plachetkou a šoumenem Tomášem Klusem. Naše Zpěvulky si mohli popovídat a zazpívat spolu se svým idolem Tomášem Klusem, to byl zážitek! Další úspěšnou akcí bylo Setkání harmonikářů, kde s velkou chutí vystoupili naši akordeonisté jak sólově, tak také spolu v souboru. V předvánočním čase mají muzikanti i výtvarníci spoustu práce. Koledy a vánoční písně jsou slyšet v ZUŠce už od listopadu. Všichni se snaží připravit pro svoje rodiče, příbuzné a přátele hudební dárky, aby je potěšili na třídních besídkách, na Vánočním koncertu a na Štěpánském koledování. Další velká práce nás vždy čeká před Festivalem masopustních tradic. CM Straňáci nacvičovala program spolu s dětmi z Mateřské školy, se Zpěvulkami a s Javorinkou. Vznikaly také různé skupinky muzikantů a tanečníků na fašankové obchůzky. Pro každého účastníka je nepsaná povinnost a velká čest umět zahrát, zazpívat a zatančit tradiční tanec Podšable a další straňanské písně. Krásné výkony podali žáci na Jarním koncertu, akci Talent 2024. V soutěži MŠMT získala Zuzana Tannerová v okresním kole 1. místo, Václav Málek a Natálie Bruščíková 3. místo. Těšíme se HUDEBNÍ A VÝTVARNÝ PIKNIK 2024.

TROCHU HISTORIE

Základní umělecká škola Strání zahájila svou činnosti. 1. 9. 2009. Umělecké vzdělávání navázalo na činnost pobočky LŠU a později ZUŠ Uherský Brod, která ve Strání působila od roku 1986. Od roku 2020 zde mají své zázemí také učitelé ze ZUŠ Dolní Němčí a v současné době pomáhají v situaci, kdy kapacita nestačí a nemůžeme přijmout všechny nadané žáky.

Akce školy se staly tradiční součástí kulturního dění v obci. Pravidelně pořádáme vánoční koncerty a besídky, hudební večírky, jarní koncerty, závěrečné absolventské koncerty. Žáci každoročně vystupují na vernisáži Setkání pod Javořinou, na vítání občánků, Setkání harmonikářů, rozsvěcování vánočního stromečku, na štěpánském koledování, fašankovém festivalu, dnech obce a dalších akcích. Zapojujeme se k nadaci ZUŠ Open Magdaleny Kožené, pořádáme den otevřených dveří, hudební setkání ve foyer školy v kulisách výtvarné výstavy. O pestrosti a nápaditosti práce výtvarného oboru napovídají už samotné názvy výstav: Vodník Karpátek vypráví, výtvarná soutěž Super triko, soutěž Bota, výstava Móda podle evropských metropolí a Bájny svět, Brazil, soutěž Klavír, Andělíček koledníček, 100 let republiky. ZUŠ se také účastní tradičních akcí základní školy jako jsou akademie ke Dni matek, vánoční dílničky a, jarní a velikonoční tvoření.

Velkým svátkem pro nás byla také účast v projektu Zlínské filharmonie Malí velcí filharmonici v roce 2017 a 2019. Naši žáci si zahráli v koncertním sále Kongresového centra ve Zlíně spolu s profesionálními symfoniky.

V listopadu 2018 jsme velkým koncertem a výstavou s názvem Kde domov můj oslavili 100. výročí republiky. V červnu 2018 jsme strávili týden plný zážitků v Praze při nácviu a koncertování ve Společném orchestru žáků ZUŠ a ČF. Užili jsme si nezapomenutelný koncert v Rudolfinu, nejprestižnějším českém koncertním sále.

V listopadu 2019 oslavila ZUŠ slavnostním koncertem a vernisáží 10. výročí. Byli zde přítomni představitelé obce, ředitelé spřátelených škol, hejtman zlínského kraje, zástupci České školní inspekce. Celá akce se nesla ve znamení pocitu uznání a radosti z odvedené práce.

Rok 2020-2021 nám otevřel nové okno do budoucnosti. Covidová krize donutila všechny k novému myšlení. Výuka musela probíhat bezkontaktně, v online prostoru. Všichni jsme se museli naučit spoustu nových metod, zvládnout technické možnosti 21. století. Zároveň jsme se ale utvrdili v přesvědčení, že technika nenahradí cit, souznění, radost, hravost, blízkost, skutečné sdílení.

V roce 2021-2022 přetrvávala covidová krize. Teprve v druhé části roku jsme se mohli vrátit zpět do školy. Radost ze společné práce byla znát na koncertech, besídkách, výtvarných akcích. Vyvrcholením byl Hudební piknik- nová akce v prostorách školní zahrady.

V roce 2022-2023 jsme opět mohli pracovat v přímém kontaktu s žáky. Rozběhly se všechny tradiční akce – koncerty, besídky, výstavy. Mimořádnou událostí byl Koncert BROLNu, kde se prezentovaly také soubory ZUŠky, cimbálová muzika Straňáci a sborek Zpěvulky. Povedený byl také koncert Talent 2023 a Hudební + výtvarný piknik.

Během let své umělecké činnosti se žáci zapojili do celé řady soutěží. Z výrazných úspěchů bych ráda některé připomenula:

2010 - soutěž VO Karolinka Letem světem- Stanislav Kolaja získal zvláštní cenu poroty.

2011 - zvláštní ocenění v celostátní výtvarné soutěži Anežka Česká v Písku, soutěž MŠMT- okresní kolo 2. místo Šimon Bruščík, 3. místo Adam Bruščík a Lucie Pavlušová.

2012 - Soutěž VO Týká se to také tebe - 3. místo, soutěž MŠMT- okresní kolo 1. místo Jakub Štajner, 3. místo Stanislav Kolaja, krajské kolo 3. místo Jakuba Štajner.

2013 - soutěž v Dolním Němčí Od adventu do Tří králů - 1. místo Ráchel Jankových, 2. místo Ema Vestenická, soutěž Namaluj letadlo v Kunovicích - 1. místo Bernardeta Popelková, soutěž MŠMT v komorní hře - okresní kolo 1. místo, krajské kolo 1. místo, celostátní kolo 3. místo.

2014 - soutěž MŠMT - Šimon Bruščík, 1. místo okresní kolo, 2. místo krajské kolo, Daniel Bruščík 3. místo okresní kolo, Mezinárodní houslová soutěž J. Muziky v Nové Pace - Šimon Bruščík 3. místo.

2015 - soutěž Komiks Kunovice - 2. místo Tereza Tomášová, 3. místo Adéla Adámková, soutěž MŠMT - okresní kolo - 2. místo soubor Husličky.

2016 - Soutěž VO ZUŠ Dolní Němčí - 1. místo Karin Neštinová, soutěž Zpěváček 2016 – Daniel Bruščík a Adam Želibabka 1. místo.

2017 - Soutěž MŠMT okresní kolo 2. místo Lucie Pavlušová, 1. místo Šimon Bruščík, krajské kolo -

1. místo Šimon Bruščík Výtvarná soutěž Knihovny Kunovice - 2. místo kolektivu ZUŠ Strání.

2018 - Soutěž MŠMT - krajské kolo 1. místo Stanislav Kolaja, okresní kolo Barbora Popelková 3. místo,

Oblastní výtvarná soutěži Světoví výtvarníci - 1. místo - Karin Neštinová, Kristýna Dufková a Dominika Dufková, Výtvarná soutěž 100 let republiky v Dolním Němčí - 1.místo Ema Zámečnicková, Barbora Antonie Adámková, Karin Neštinová, Natálie Miklášová, 2. místo Alica Janigová, Ema Popelková, Michal Maliňák, 3. místo Karolína Rybářová.

2023 - v okresním kole soutěže MŠMT získala Markéta Nováková a Šimon Mimochoдек 2. místa.

2024- v okresním kole soutěže MŠMT získala Zuzana Tannerová- 1. místo ve hře na kytaru a Natálie Bruščíková a Václav Málek -3. místo ve hře na housle.

NAŠE KOŘENY

ZUŠ čerpá z pevných kulturních kořenů. Nejstarším projevem hudební kultury ve Strání jsou lidové písně. Nepotřebují ani hudební vzdělání, ani mecenáše. Čas je vykrytalizoval do ryzí podoby. Straňanská lidová píseň zaujala například také Leoše Janáčka. Ve Strání a v sousední Březové působil v letech 1871–1889 Bartošův a Janáčkův spolupracovník Alois Doufalík, učitel a sběratel lidových písní a tanců. Na jeho podnět Janáček navštívil v srpnu 1899 Březovou a Strání,

zaznamenal některé písně a zprostředkoval vystoupení zpěváků a tanečníků ze Strání v Besedním domě v Brně. 19. srpna 1906 v Luhačovicích proběhlo setkání výboru pro lidovou píseň na Moravě a ve Slezsku, při té příležitosti se Leoš Janáček s členy výboru přijel podívat na tanec Pod šable do Strání. Zasadil se také o to, aby hlasy zpívajících fašanců byly v roce 1908 zaznamenány na voskové desce. První doložená hudecká muzika působila ve Květně ve 20. letech 20. století „V hostinci u Zahradníků“. Z roku 1949 se zachovala novinová zpráva uložená v okresním archivu v Uherském Hradišti. Dočteme se v ní: „Ve dnech 20.–25. února 1949 bylo ve Strání pod Javořinou nápadně živo. Celá dědina byla účastna při filmování národopisného filmu o straňanském fašanku. Ve filmu tančí a zpívá prostý lid a hrají místní hudci.“ Od roku 1958 let šířila straňanskou píseň Vlasta Grycová v Hradišťanu, Brolnu a Olšavě. Pan Pavel Popelka věnoval straňanským písním a tradicím celý svůj život. Nahrával je, zapisoval a vydal ve sbírkách, založil folklorní festival. V roce 1978 Dalibor Bambuch spolu s Vladimírem Grebíkem založili CM, která později dostala název Strýci. Dnes ve Strání působí několik folklorních muzik a souborů. Vedle Strýců Mladí Bruštíci, Husličky, CM Vlasty Grycové, Popremýšláme, soubory Javorina a Javorinka. Na fašanky po dědině hrají skupinky dospělých, ale i dětí z řad našich žáčků. Péčí o předávání tradic mladším generacím se věnovaly paní učitelky Anežka Horňáčková, Irena Michalčíková, Alena Žďárská, Jana Bruštíková, Věra Hloušková, Marie Otte, v současnosti se přidala Marie Múčková, Petre Tinková a Tereza Tomášová.

Jak je možné, že v jedné vesnici existují dvě výborné dechovky, čtyři cimbálovky, divadelníci, country kapela, bigbitová kapela, chrámový sbor s orchestrem, mužský a ženský sbor, sóloví zpěváci a muzikanti? Ve Květně v archivu pana Brumovského se zachovala stará černobílá fotografie z roku 1897, kde uvidíme pět hráčů na housle, violistu, violoncellistu a kontrabasistu, hráče na příčnou flétnu, dva hráče na klarinet, jednoho na trubku, trombonistu a dva na lesní roh. Malá obec Strání s osadou Květná měla kolem roku 1900 dvatisíce obyvatel. Díky majitelům sklárny se zde rozvíjel bohatý kulturní život. Zahnovi finančně podporovali zakládání kapel, obstarali učitele a kapelníky. Přinesli do zapadlé vesnice moravsko-slovenského pomezí noblesní hudbu vídeňských salónů a kaváren. Jejich snahy si určitě zaslouží naši pozornost. Po 1. světové válce Zahnovi zaměstnali na vrátnici pana Bodziaka, šikovatele vojenské hudby z Brna, který měl za úkol také vyučovat skláře hru na nástroj. Po jeho smrti zajistil továrník Zahn v roce 1924 nového kapelníka Františka Fenze ze znojenského divadla. František Fenz vedl v letech 1924–1934 dechovou hudbu a smyčcový orchestr. V roce 1925 založil spolu s mladými bratry Waltrem a Emanuele Zahnovými jazzband. Když přijeli k Zahnovům obchodní partneři, továrník povolal muzikanty, aby obstarali zábavu. V továrníkově zahradě Pod lipami se pořádaly plesy a taneční zábavy. Ve Strání nežůstávali muzikanti také pozadu. Podle zápisu ze zasedání straňanského Dobrovolného sboru hasičů ze dne 18. září 1894 se dočteme návrh: „Zřízena budiž kapela hudební, čítající deset mužů. Scházející nástroje budiž spolehlivě zakoupeny a budiž majetkem spolkovým. Hudebníci jsou povinni při pohřbu člena zdarma hrát v průvodu. Z výhry odváděti budou do společné pokladny ještě procento, které se později stanoví. Vlastní vinou poškozený

nástroj musí být jím samým splacen.“ Kapelníkem nově vzniklé dechové kapely se stal Josef Jurtík, místní varhaník. Muzikanty učil hře na dechové nástroje učitel Polášek z Dolního Němčí, jenž byl vysloužilým vojenským muzikantem. Mezi válkami kapelník Josef Jurtík založil novou kapelu nazvanou *Omladina*. Tak spolu soupeřili staří muzikanti (Zderčikovci) a mladí (Sklenárovcí). Před velkými církevními svátky (například Božím Tělem) se udělala malá zkouška v hospodě naproti kostela (ve Sklípku) a obě soupeřící kapely se spojily v kostele při mši svaté. V padesátých letech se z kapely „mladých“ se stala *Straňanka* - muzika Občanské besedy a ze „starých“ muzikantů vznikla *Javorinka*, jejíž zřizovatelem se stal Závodní klub při Moravských sklárnách Květná. Díky zdravé konkurenci a rivalitě byly a jsou obě dechovky výborné a úspěšné.

Naši učitelé se snaží rozvíjet tyto tradice. Ve škole podporujeme různé hudební formy a žánry. Na pátečním koncertu jsme mohli slyšet komorní orchestr, folkové seskupení, soubor lidových nástrojů, soubor smíšený, dechovku, výborné sólisty. Dovolte mi, prosím, abych poděkovala všem svým kolegům ze ZUŠ: paní učitelce Kataríně Bánovcové, Robertu Bánovcovi, Klárce Kolajové a Veronice Přikrylové, kteří tu se mnou působí od samého počátku. Postupně se k nim přidali Helena Milanová, Hana Grimová, Hana Miklášová, Nikola Jankových, Samuel Bánovec, Antonín Daniček, Zdeněk Vandúrka, Lenka Blahová, Gabriela Popelková, Jana Zouharová a Magdaléna Vaculová.

V minulosti zde působil: Pavel Vacek, Anna Vlčková, Lenka Bařinová, Karel Tesař, Lenka Assmanová, Klára Tvrdoňová, Eva Horňáková, Jiří Miroslav Procházka, Aneta Chvilová. Vzpomeňte, prosím, se mnou i na Martu Macíčkovou, která nám stále chybí.

Za klidné zázemí a podporu děkujeme paní ředitelce Ivě Stupkové. Děkujeme také všem partnerům, se kterými spolupracujeme. Především Obci Strání, Mateřské škole ve Strání a Spolku pro kulturu obce Strání.

PŘEJEME VŠEM KRÁSNÉ ZÁŽITKY VE SVĚTĚ UMĚNÍ

Katarína Bánovcová – hra na klavír, klávesy, akordeon, soubor

Róbert Bánovec – hra na zobcovou a příčnou flétnu, klarinet, kytara, bicí

Samuel Bánovec – hra na klavír, korepetice

Veronika Breznická - hra na housle, soubor

Antonín Daniček – hra na zobcovou flétnu, klarinet, trubku,

Hana Grimová – hra na klavír, klávesy

Nikola Jankových – výtvarný obor

Hana Miklášová – hra na klavír, klávesy, akordeon, soubor

Helena Milanová – hra na violoncello, kontrabas, klavír, klávesy, soubor, HN

Anna Přikrylová – hra na housle, soubor, zástupce pro ZUŠ Strání

Magdaléna Vaculová – hra na kytaru, soubor

Zdeněk Vandúrka – hra na zobcovou flétnu, trubku, pozoun, tubu, soubor

